

betydelig gunstig i den forløbne Tid, indpaa en Nedsættelse af omtrent 3 Mill., og at den nuværende Finantsminister siden 1875 har staaet paa fuld Kompensation. Det andet Thing var i 1873 villigt til at gaa ind paa en Nedgang af over 800,000 Kr., men da nu Regjeringens Forslag blev fremsat i 1881, gik det ud paa en nominel Nedgang af ca. 275,000 Kr., idet Finantsministeren mente, at denne nominelle Nedgang svarede til en reel Balance, da de ca. 275,000 Kr. omtrent svarer til, hvad Staten selv erlagde i Told. Derimod forandredes Forslaget i Landsthinget saaledes, at det Forslag, som nu blev fremsat i det afvigte Efteraar, og som temmelig nøie sluttede sig til Landsthingets Vedtagelse, istedeffor en nominel Nedgang af 275,000 Kr. kun havde en nominel Nedgang af 29,000 Kr., hvilket altsaa vil sige en reel Dpgang af omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og Landsthinget har derefter hderligere forandret Forslaget saaledes, at det nu kommer til os med et paaregnet nominelt Overskud af c. 287,000 Kr., og da jeg antager, man fremdeles maa regne med de 275,000 Kr., som Finantsministeren mente ækvivalerede Statens Toldafgifter, vil dette jo sige, at der skulde blive en Gevinst for Statskassen af omtrent 560,000 Kr. Medens saaledes Folkethinget stadig har været tilbøieligt til at gaa meget vidt i Nedsættelser og istedeffor at begrænde disse snarere har stillet Fordringerne høiere efterhaanden, har det andet Thing bevæget sig i modsat Retning; det har tidligere været villigt til at gjøre større Indrømmelser, og disse ere blevne mindre og mindre, indtil nu Forslaget kommer til os med et nominelt Overskud som Følge af den hele Behandling. Nu gjorde den høitærede Finantsminister ganske vist ved Slutningen af Behandlingen i det andet Thing opmærksom paa, at man ikke skulde ængste sig over det Overskud, som saaledes kommer tilstede; thi da der jo føres Forhandlinger om en Handelstraktat med Spanien, vil dennes Gjennemførelse kræve ret betydelige finantsielle Offre, saaledes at disse ville blive omtrent lig en Nedgang af c. 670,000 Kr. og eventuelt, dersom hele det Krav, som Spanien synes at stille, skulde gjennemføres, endogjaa en Nedgang af over 1 Million. Jeg tror nu ganske vist, at der, naar man gaar til en væsentlig Nedsættelse i Indtægterne, er Grund til at have det Moment noget for Die, men jeg kan dog ikke ret erkjende, at man, som Sagen nu ligger for, skulde betragte den stedfjndne Afgjørelse som vedtagen med dette Supplement; thi uagtet det kun har kunnet glæde mig af Finantsministerens Udtalelser at se, at der

synes at være Haab om en Handelstraktat med Spanien, og Ministeren selv jo synes at være tilbøielig til at bringe Offre for at faae denne, er det jo endnu meget vanskeligt at vide, om en saadan Traktat vil blive gennemført, og hvilke Offre den vil kræve. Det forekommer mig altsaa, at dette snarest maa blive et Spørgsmaal for sig paa et senere Standpunkt, idet man da, naar der sluttet en foreløbig Overenskomst med Spanien, maa overveje og forhandle om, hvorvidt man er villig til at bringe Offre i det forlangte Omfang for at faae en Traktat, og i saa Fald om Statskassens Status da tillader uden videre at bringe disse Offre, eller om man derimod maa kræve en Indtægtsforøgelse paa anden Maade. — I Forbigaaende skal jeg tillade mig at bemærke, at da der saaledes føres Forhandlinger om en Handelstraktat med Spanien og synes at være en Mulighed for en saadan, undrer det mig noget, at Regjeringen synes at have betragtet Spørgsmaalet om en Handelstraktat med Frankrig som aldeles ikke eksisterende. Medens andre Magter i saa Henseende have gjort ikke saa ringe Anstregelser for at opnaa en saadan Traktat, have vi forholdt os aldeles passive. Jeg kunde vel forstaa, om en Regjering stillede sig paa det Standpunkt, at den principielt aldeles ingen Traktater vilde have, fordi man ganske vist derved noget binder Hænderne paa sig med Hensyn til fri Raadighed over Toldsatserne, men det forekommer mig, at, naar man dog er villig til at gaa ind paa Handelstraktater med nogle Magter, saa burde man ogsaa tage Spørgsmaalet under Overveielse ligeoverfor andre Magter, naar det reiser sig; thi det, det kommer an paa i disse Sager, er ikke saameget de absolute Satser, som blive Resultatet af saadanne

Rettelser.

- Sp. 2109 §. 26 f. n.: „og den“, læs: „fra over 40 Børnere, hvis Troværdighed“.
- 2127 §. 28 f. n. og §. 21 f. n.: „Juli“, læs: „Juni“.
- 2128 §. 3—5 f. n.: „nogle Medlemmer, som altid ere borte, og nogle, som svinger“, læs: „et Medlem, som begge Gange var borte, og et, som svinger“.
- 2129 §. 2 f. o.: „det er“, læs: „saa er der“.
- 2129 §. 5 f. o.: „fra“, læs: „bekræftet af“.
- 2132 §. 20 f. o.: „vi“, læs: „de“.